

تبارک تعالی عرض میگوید که من تنها پناه و چهار خرمای خودم و در آنها
 آن در دست من بود و با دیگران چون من میخوردند چون دست
 باز کشیدم همان هفت خرمای باقی بود رسول صلی الله علیه و سلم
 طلال را گفت این خرمای ما را بر دار و در اینان انداز که هر که ازین
 خرمای ما بخورد البته سیر شود و روز دیگر هفتیم که پیش رسول
 صلی الله علیه و سلم حاضر بودیم همان هفت خرمای را از طلال طلبیدیم
 دست مبارک بران نهاد و گفت کلو ای اسم الله عرض میگوید
 یعنی آن خدای که محمد را بر آبی فرستاده است که همه سیر شودیم
 و آن هفت خرمای همچنان بر جای بود بعد از آن رسول صلی الله علیه و سلم
 فرمود که اگر خرمای شرم از پروردگار خود ندانستیم تا بدین سینه با هم
 ازین چشم ما تا سیر خوردیم و آن خرمای را بطریق خود **و از آن جهت**
 که در وقت هر جهت از جنوک جسمی از منافقان اتفاق کردند که
 رسول صلی الله علیه و سلم از عقیده بنیاد از بدست بود که بعضی سینه
 رسول صلی الله علیه و سلم فرمود که همه قوم از راه دادی رو ندهند
 تنها طریق عقیده اقرار کرد و بچنگ بر طریق حضرت اعلیٰ نهادیم

شتر خود در دست عمار بن یاسر نهاد و خدیجه را از برای
 سوق ناقه تعیین کرد بدین طریق از راه عقیده سیر فتنه نگاه
 جمعی از عقب سیدانشند رسول صلی الله علیه و سلم خدیجه را فرمود
 که باز کرده و افتان را باز کردن خدیجه در دست محبی داشتند
 بی نیایان بر روی راه و اهل ایشان زدن گرفت منافقان
 همان آن شد که رسول صلی الله علیه و سلم بر کید ایشان اطلاع
 یافته است زود از عقیده فرود آمدند رسول صلی الله علیه
 و سلم از خدیجه بر رسید که مجلس ازین گروه شناختی گفت
 یا رسول الله را حله فلان و فلان را شناختن اما میرویم
 خود بسته بودند و شب تاریک بود ایشان را اینگونه شناختند
 چون از عقبه که شش صبح و صبح رسول صلی الله علیه و سلم رسید
 بن حصیر را گفت یا ای مومنان که سب منافقان چه اندازید
 کرده بودند میخواهند که مرا از عقبه بیدارند **سید** گفت بفرمایند
 یا رسول الله تا سرنای منافقان را می الحال حضرت کو ارم گفت
 ای سید مگر و میدارم که مردم گویند که چون حرب منقضی

شتر خود از راه